

Tarih: 02.06.2023

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

قَالَ رَسُولُ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا مِنْ نَحْلِ أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ

ÇOCUK TERBİYESİ

Muhterem Müslümanlar!

Yüce Rabbimizin bizlere bahsettiği sayısız nimetlerden biri de her şeyden çok sevdiğimiz evlatlarımızdır. Her konuda olduğu gibi bu konuda da Rabbimiz Kur'an-ı Kerim'de, Rasûlullah (s.a.v.) efendimiz de hadis-i şeriflerinde bizlere pek çok nasihatte bulunmuş ve güzel örnekler sunmuştur.

Peygamber Efendimiz, doğumun hemen ardından çocukların durumu ve terbiyesiyle ilgilenmiş, her konuda onlara özen göstermiştir. Yeni doğan bir çocuğun sağ kulağına ezan, sol kulağına kâmet okur, ardından da güzel bir isim verip onlar için hayır duada bulunurdu. Böylece çocuğun ilk duyduğu cümlelerin iman cümleleri olmasını sağlardı. Mümkünse doğumun yedinci gününde akika kurbanı keser, bu sevinçli durumu sevdikleriyle paylaşırdı. Saçını tıraş ederek saçlarının ağırlığınca altını fakirlere sadaka olarak verirdi.¹ Çocuklar yedi yaşına geldiklerinde ise onları yavaş yavaş namaz kılmaya özendirir ve başta ahlâk eğitimi olmak üzere dinimizin gereklerini öğretirdi.²

Peygamber efendimizin çocuklarla olan bu ilgisi hayatın her alanında kendisini gösterirdi. O, çocukları bağrına basar, öper, omzuna çıkarır, bineğine bindirir hatta sokakta

çocukların oyununa dahi katılırdı. Namaz esnasında torunları sırtına bindiğinde, secdesini onlar ininceye kadar uzatırdı. Onları azarlamaz ve gördüğü hataları incitmeden düzeltmeye çalışırdı. Camilerin çocuk sesleriyle şenlenmesini ister, camiden kopuk bir hayatı tasvip etmezdi. Onlara iman esaslarını ve terbiyeyi öğrettiği gibi, sorduğu kimi bilmecelemlerle çocukların zekâsını, düşünme ve yorumlama kabiliyetlerini de geliştirirdi.³

Aziz Mü'minler!

Rasûlullah (sav)'in dönemi iman, ahlâk, edep, ilim ve amel üzerine kurulmuştur. Bizler de onun kurduğu ve yaşadığı o güzel günleri yeniden yaşamak; onun nâil olduğu dünyevî ve uhrevî nimetlere nâil olmak istiyorsak, çocuklarımızı onun gibi yetiştirmek ve onun gibi örnek olmak zorundayız.

Ne yazık ki bugün yetiştirdiğimiz çocukların bazen edep ve ahlâkla alâkasının olmadığı görünmektedir. Çocuklar, bazen ailelerinden de aldıkları cesaret ve şımarıklıkla arkadaşlarına ve büyüklerine karşı saygısızca davranabilmektedir. Namaz kılan, oruç tutan, camiye giden ve başını örterek okula devam eden arkadaşlarıyla alay dahi edebilmektedir. Okul sonrası oturdukları park veya kafelerde gayr-i meşru hareketler sergileyebilmektedir. Aralarındaki konuşmaların bazen çok ağır küfür cümleleri içerdiği görülmektedir. Bunlar, hem onların geleceği açısından hem de anne babaların sorumluluğu açısından son derece üzüntü vericidir. Bu yüzden onların terbiyelerine hassasiyetle eğilmeli; geleceğimiz olan evlatlarımızın beyinlerini ilim, gönüllerini maneviyat, hayatlarını edep ve ahlâk ile süslemeli ve Rasûlullah (s.a.v.)'ın şu hadisinde buyurduğu önerileri dikkate almalıyız:

“Çocuklarınıza değer verin!

Onlara ikramda bulunun!

Onların terbiyelerini güzel yapın!”⁴

¹ Buhari, Buyu, 49; Tirmizi, Udhiyye, 15,18; Ebu Dâvud, Edeb, 61.

² Tirmizi, Salat, 299.

³ Buhari, İlim, 14.

⁴ İbn Mace, Edeb, 2.